

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Prima est adq[ui]sitionis possilitas: q[ui]a dicit[ur] Jntra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

epō et Cōfessore Fo. CXLVII

euāgelo Hō quidā p̄e gre, p̄fiscēs, quod
Hart, xv. scribit: et legi solz in festo Lō
fessoris epi. Sub silūtudine illi parabole
nos inducit dñs ad triplicē p̄siderationē
nobis satis necessariam.

Cl̄ma est Consideratio recolende ac
ceptionis.

Sc̄da est Consideratio reddende rōnis

Tertia est Consideratio pr̄uidēde re
tributionis.

Prima est cōsideratio re
colende acceptōnis: ne simus ingrati s̄z sg
gras agētes: recolentes bona a deo nob
p̄cessā. Ideo dīc q̄ hō quidārē, et tradidit
illis bona sua, q̄ qd debem⁹ intelligere qm̄
bona oia q̄ habem⁹ siue nature siue fortu
ne: siue grattere accepim⁹ a deo. j. Lop. uij.
Quid habes qd nō accepisti: si aut̄ accepi
st̄d̄ ḡlaris quasi nō acceperis.

Sc̄da est consideratio red
dende rōnis. Jō dicit. Post multū po tē
pons r̄c, et posuit rōnē cū eis. Multū q̄
dem dīc, q̄ est modicū sit oē ips⁹ q̄ viues
re possum⁹. Q̄i nihil compatione eternit
atis/ multū tñ est q̄ntū ad sufficiētiā p̄ nos
stralutare: q̄i in multo minori tpe possem⁹
si voluntas adesserit n̄e saluti p̄uidere: et v
toto h̄mōi tpe et bis q̄ in eo fecerimus vel
omiserim⁹ et dō oib⁹ a deo acceptis bonis
est reddenda rō. Hoc itaq̄ sepe p̄siderare
debem⁹ et simus solliciti et nō negligētes:
Jō dicit Greg. in omel. Lectio sc̄ti euāge
ly fr̄s charissimi sollicite considerare nos
admonet ne nos q̄ pl⁹ ceteri acceperis in h
mundor̄ aliquid cernimur ab aurore mundi
graui⁹ inde iudicemur. Cum em̄ auēgen
dona: rōnes etiā crescunt donoy. Tāto g
esse humilioz atq̄ ad fuiendū p̄imprioz q̄
et debet et munere quō se obligatorē cē
complet in reddenda rōne. Hec Grego.

Lertia ē p̄sideratio p̄uidē
de retributōnis: ne sim⁹ tanq̄ stulti s̄z vt
p̄uidēre p̄siderando finē nouissimū et re
tributōne bonoy et maloy. Ideo sequit̄ i
euāgeliō quomodo remunerari sunt libera
liter et ḡlōlo serui boni et fideles q̄z vni⁹
cūq̄ dñi tui: et quo punit̄ et a dño reproba
tus serui piger: et q̄d ei datū fuerat p̄i⁹

uatus/ et tādē sup̄ eū data huiusemōi sen
tēcia. Inutilē serui ejcite in tenebras ex
teriorē: b̄l̄erit fler⁹ et strido: dentiū. S̄z
heu heu q̄pauci p̄uidēfūueniuntur circu
sue salutis adquisitionē D̄eu. xxxij. Sens abs

q̄ p̄silio et sine prudentia vtinā saperent et
intelligerent ac nouissima p̄uidērent. Has
p̄fecto p̄siderationes an menis oculos ha
buit beat⁹ eligi⁹ q̄ fuit dñi seruus p̄uidē
et fidelis: cui tādē dt̄ dñs Intra in gaudiū
dñi tui: ut lab̄ tuoy mercedē p̄miū re
cipias. In p̄bis aut̄ p̄dictis tanguntur
tres p̄ditiones desiderabiles h̄moi p̄mij
bro eligio ac ceteri sc̄ris concessi: q̄i vici⁹ ē
adquisibile: et delectabile et honorabile.

Prima est adquisitionis possibilitas: q̄a
dicit Intra.

Sc̄da est possessōnis delectabilitas: q̄z

et in gaudiū.

Tertia est conditionis honorabilitas:

q̄z dicit dñi tui

Prima igit̄ ē ad p̄actōis possibilitas
q̄z em̄ dīc dñs Intra: q̄i vocās et
inuitas. Jō p̄ ei⁹ ḡram illō gaudiū
un̄ adiūp̄ci et ad illud p̄uentre possumus.
Ieb. iiiij. In grediēmur in requiē q̄ credi⁹
q̄m̄ Ibidem. Superst introire q̄dā i illā
requiē. Et ibidē an. Limcam⁹ fr̄s ne for
te relicta pollicitatē introcundi in requiē
et existimēt aliquid ex vob⁹ deesse. Hec ibi.
Gideā⁹ itaq̄ quō b. eligi⁹ gaudiū illō ira
uit. ut sic et illi seq̄ntes cū eo itare valeas
mus. j. Dach. iiiij. Dementote quō salutis
facti sunt p̄tēs vii. Intravit q̄p̄e p̄cipue g
excellētiā triplicē fr̄uole op̄ationis.

Priox p̄ excellētiā corporalis maceratio⁹
nis: q̄banc fuit bñ regular⁹ in seip̄o

Sc̄do p̄ excellētiā fraternalmiserationis:

nis: q̄banc fuit bñ ordinat⁹ ad p̄ximū.

Tertio p̄ excellētiā spiritualis deuotōis:

q̄banc fuit bñ disposit⁹ erga deū.

Primo igit̄ p̄ excellētiā
corporalis maceratio⁹. In figura hui⁹. iiij.
Reg. ii. Elias p̄ m̄la ieumia rap⁹ ē in
celū. Et Levi. xvij. Prohibuit dñs aaron
ne ingredere sanctuarium nisi prius vestitus
p̄petō offerret. Per virtutē q̄p̄e qd̄ aial ē
subiugale intelligit caro q̄ spiritu subiugan
da ē p̄macerationē. Haceravit q̄p̄e bea
tus eligi⁹ carnē suā m̄lē laborib⁹: vigilijs

LL 3

Berimo De sancto Eligio

z abstinentijs. Lū eīm cerer pī eēt sibjpsi
erat i abstinentō seuer. Sic ḡimpleuit qd
dīs dīcī Dat. vij. Intrate p̄ ang. por. zc

Sedō intravit in gaudiūz

dīs p̄ excellentiam fraternal miserationis
Tob. viii. Quō potes esto misericors p̄miū
eīm bonū rībī chefaurijas zc. In figure hu
ius p̄cepēt erat Erod. xxx. q̄ aaron z filij
eīl lauaret manū suas ac pedes q̄i ingressu
ri essent tabnaculū testio q̄: z q̄i accessuri
essent ad altare. et Lui. xij. p̄cepū erat ne
mulier puerpera ingredere in sanctuariū
donec ipserent dies purgationis sue. His
em dāt intelligi q̄ nulla ania celeste sc̄tu
riū siue tabnaculū irrahit nisi pīs mamb
i. opationibz z pedibz i. affectionibz lotz et
purgaz; q̄r dī Apoc. xxi. Non introibit in
eā. ciuitate celeste aliquid coqunatum aut
abominationē facēt. Sic aut dī Drouer.

xv. Per misericordiam purgant petrā Jō p̄ mi
sericordia hī ierouarii gaudiū celeste. Be
atus iḡi eligiūs p̄ misericordiam intravit i gau
diū dīi. Fuit en vir misericordissim. Et
p̄cipue misericordia exercevit tripli. Primo
paupibz subuentō Lui. xviii. Da paupi
et habebis thesau. i celo. Brus v̄r p̄ eli
gi q̄dē h̄z poterat excepto vicitur tegali
mento rotū egemis z monasterij s dabat z
exponebat: etia in p̄cijs captiuor̄ q̄s a ca
p̄tuitate z fuitute sepenuero redimebat.
Vide legēdas. Sic itaq̄ p̄ elemosynarūz
largitione celū intravit Tob. xij. Elemo
syna a morte liberat z ipa ē q̄ purgat petrā
z facit inuenire vitā eternā. Sedō mis
ericordia exercevit p̄p̄lin instrūdo. Institu
q̄p̄ fuit nouiomēsi s ep̄s iunīt̄ tñ z in h̄
officio laudabilissimi p̄p̄lin suū rexit z fide
liter instruit. Ip̄e i grērat fidel̄ seruū z
p̄sudēs quē 2stitut̄ dīl̄ sup̄ san. su. vt da
ret illi cibū in tpe. vt dī Dat. xxiiij. Jō
tandē sibi dīxit dīs illi Dat. xv. Euge
fue bone z si. q̄r in pan. su. fi. su. mltate co
itra in gau. dīi t. Greg. i omel. Pauca q̄p
pe sunt bona oia pīn̄ vite (q̄uis mlt̄ esse
videant) compatiōe retributionis eterne.
S̄z tūc fidel̄ fūus sup̄ mlt̄ constitut̄ q̄n
devicta oī corruptionis molestia z eternis
gaudij in illa celesti sede gl̄fak. Hec ille.
P̄erto mlt̄ exercevit p̄tōres corrigēdo.

re vie sue: salvabit anlām suā a morte.
Ezech. iiij. Si dicente me qd impiū mo
mōrēs nō annūciaueris et neq̄ locut̄ fu
ris vt avertā a via sua impia ip̄e imp̄ in
impicte sua mo: ief. sanguine aut̄ euā
manu tua regra. Si aut̄ tu annūciaueris
p̄ior ille nō fuerit querlus ab ip̄eate fug
ip̄e qdē in int̄gate sua morēs tu aut̄ a
tua liberasti. Et seq̄ post. Si aut̄ tu ann
ūciaueris iusto vt nō peccet z ille nō pec
rit piuēs viuet q̄r tu annūcialisti ei: tu a
tua liberasti. Hec ibi. Brus itaq̄ eligiū
misericordia suā ostendit ad p̄tōres ipsos cor
p̄cedo. Ps. Loripier me iust̄ in misera
Ex zelo nāq̄ saluīs ania: solicite mlt̄
borabat ad correctionē delinq̄nt̄. Vnde
mel cū brus elegi audisset qm i qdā eccl
aploz petri z pauli in eoz festo chocē
dāz alia hm̄oi officia diabolica fieret ib
de: spū feruēs accessit. horat̄ v̄t ab hu
iust̄iodi desisteret. Sz mlt̄ insensā v̄t
instat̄ sua infatuati indurato corde ho
mentū seti yūl̄ p̄temperūt̄ fūe mlt̄
mō ppter yba sua ab hm̄oi choreis cella
ros: minas etiā addentes qm̄ v̄c̄. fūbile
itez auderet accedere yberibz eu affigere
Uenit itaq̄ mlt̄ min̄ v̄t dei de eoz gal
tione dolens. Lūq̄ int̄ eos staret ierupt̄
nemo eo p̄ auxilis ē manu suā ē cum lenore
Donuit itaq̄ eos. Lūq̄ yideret qdā in
corrigibiles z in sua p̄durantes mlt̄
crete dei rogauit: vt in h̄ facto iuxta fūe
pietie p̄lūt̄ p̄uidere dignaret. Statim
q̄nq̄ginta ex ip̄is p̄ncipaliores z obſta
tiones a demonē arrepti fūt z horribilitate
verati. Lūq̄ eoz amici bīm̄ eligiūp̄cō
p̄ eoz liberationē: r̄ndit. Expedit vt aga
scāt̄ q̄li oīo fūterūt̄. Justū ē eos a domo
mīb̄ verari q̄ si obſtinato anio demonē
fūterūt̄. Succine remunerat diabolus fūe
suos. Anno tñ elapsō iusit̄ eos ad p̄p̄lā
eccliaz adduci. Lūq̄ p̄ eis rogasit̄ liberi
ti sunt. Pr̄ itaq̄ q̄ ver̄ zelatos salutē
maz exerit̄ Ps. zelus domus tue co. ma
Aug. omel. xiiij. sup̄ Jō. Quis comedat
zelō dom̄ dei nīt̄ q̄ oīa q̄ ibi videri p̄tē
satagit corripe z cupit emēdarē: si emē
re no p̄t̄ tolerat z gemit. Idē ibidē. G
des fīem tuū currere ad theatrum p̄bīc
mone: p̄testare. Videat̄ alia q̄ nō licet p̄petrare. p̄bīc que

epō et Cōfessore Fo. CXLVIII

potes si zel⁹ dom⁹ dei comedit te. terre q̄s
vale⁹: q̄b⁹ nō potes blādire: in altrī desce⁹
re: fac qđ poter⁹. Veniat in mētē pū⁹ ille q̄
abscondit talentū: nunqđ accusat⁹ fuit q̄
polidit ⁊ nō port⁹ qđ sine lucro fuit. Sic
ḡ fr̄s mei non q̄fcat⁹. Nolite q̄fcerere lus-
trari chio: qđ lucrat⁹ eis; a chio Hec Aug.

Tertio itrauit btūs elig⁹

gaudiū dñi p̄ excellētiā sp̄ualis deuotio⁹
nis. Jo. xvij. Petete ⁊ acci, vt gaudiū vīm
plēnū sit. In bū⁹ mysteriū transfigurat⁹ ē
dñs cū orare in monte Lu. ix. Btūs qđ⁹
pe elig⁹ vir fuit excellētiā deuotio⁹. Erat em̄ sibi t̄uerūdo i nocte cilicū aī le-
cti sterneſeſc⁹ a prio crepusculo aut pau-
lū post q̄erifissime & lectrū se excurſis sup
lud sumiſo capite pſtratū orare: sicc⁹ ple-
rūq̄ noctē totā cū lachrymis ⁊ ozone inſo-
mne ducre⁹: ⁊ vt poterat se corā dō humil-
līme p̄tare. Ps. Intrēt oīo mea in p̄spe-
tuo. Un⁹ et merito ppter sue deuotio⁹ ex-
cellētiā aſſumpt⁹ ē in pontificale officiū.

Fuerat aut̄ hec sua sp̄ualis pſfectio p̄nūcia
ta mī sue nō adhuc in vvero mīſis clauso.
Eidit enim r̄ e. In ſono aqlā valde pulcrā
ſup ſuum volitare ſratū ac ſe tertio inclī-
nat̄. Eūq̄ er ei⁹ voce mī eūgilijſſet: pter
rīa nimis mirari cepit q̄ eēt hec viſio: ve-
nit itez t̄p̄ pariēl ⁊ p̄ magnitudine dolo-
ris cept̄ q̄i p̄dicitar̄: vocauerūt itaq̄ qn-
da ſent̄ vīz vt p̄ ea oraret: q̄i cū veniſſet q̄i
p̄beticō ſyō mor ait ad illā. Noli timere
mī qm̄ bñdīcīt ḡtū dabit tibi dñs: erit ei
vīſcīs ⁊ deuot⁹ ⁊ magn⁹ in ecclia ſacer-
dos. Un⁹ ⁊ poſtea cū pīmo btūs elig⁹ arti-
ſibili ſe dediſſ; trahit eū de⁹ vt eēt paſtor
ſui greg⁹. Poſt mīla aut̄ ſcītar̄ ſyō cū eſ-
ſe annoz amplius ſeptuaginta bonis op̄i-
bus reſerſ⁹ ⁊ oīoni ſyō ac deuotio⁹. Tēnt⁹ p̄
ſent̄ vite cuiſu glōſe ſumauit. Gentīc⁹
q̄i ſu corporis diſſolutionē iminere diſcipul-
ſuis ea p̄diſſit. Eūq̄ p̄ dies aliq̄ febribus
laboraſſet i extremit̄ poſt⁹ ſyō mansuetā
voce dīc. Alete in pace. Oculosq̄ ſuppli-
ces i celū eleuaſ cū manib⁹ cū diu tacitam
p̄e ſuđiſſet: tādē in voce p̄cipiens ait. Nūc
dimitt⁹ ſyō tuū dñe ſyō tuū i pa. Tu
en ſyōp̄ector me ſuſſit. In man⁹ tu. dñe cō-
medo ſp̄m meū. Sicc⁹ vir ille invita deu-
tissim⁹ in deuotis oīonib⁹ vīz ad mortis

articulū p̄ſuerās gloſū reſididit ſp̄m an-
gelis ſeſc⁹ adunādū. Tūc itaq̄ audire
dulcissimā dñi voce inuitant̄ eū ⁊ vocan-
tis ad regnū celeſte poffidendū dicent̄ ſi-
bi. Intra in gaudiū dñi tui.

SEcunda conditio pīmū beato⁹ p̄ ea
cta in p̄b̄is p̄ſumptis ē poffeffis
oniſ delectabilitas: q̄r dī in gaudiū
um. Gaudiū em̄ ē delectatio exiftens in yo-
luntate Eſa. h. Gaudiū ſeſc⁹ ſericiā obtinebūc
Et aut̄ de q̄ gaudiū dicunt ſyō ap̄ofitai
telligam⁹. Conſideranda ē gaudioy triplex
plerū diuerſitas. Et eī ſtriplex gaudiū.
Primū est gaudiū mundanoy. Hoc ē
vituperabile ſe p̄nitioſum. Hoc btūs Eli⁹
ḡius oīmode abnegauit.
Secondū est gaudiū iuſtōy. Hoc est lau-
dabile ſe p̄tuoſum. Hoc in corpe viuēs ſe
obſeruauit.
Tertiū est gaudiū beatorum. Hoc est
deſiderabile ſe gloſum. Hoc eſeculo miq̄
grans felicit̄ intravit.

Huimū itaq̄ gaudiū de
q̄ dictū ſum⁹ est gaudiū mundanoy. Joe-
lis. i. Confutum ē gaudiū a filiis hominū
Haber aut̄ hoc gaudiū treſ miserables
z vīz peradās p̄ditiones. **P**rima cōdi-
tio eſt vanitatis abuſo. Non em̄ eſt verū
gaudiū ſed ſophiſticū Tob. v. Quale gau-
diū mibi eſt q̄i in tenebris ſedeo ⁊ lumē ce-
li nō video. q. d. in p̄fona mundanoz: nūl-
lū gaudiū. Et certe mundani iuolunt̄ re-
nebris ignorati multipli. **J**o ſi gaudent
gaudiū ip̄oz eſt vaniſſimū. Eccl. v. Rifiū
reputauit errorem et gaudiū dixi: quid ſru-
stra deciper⁹ Job. xx. Gaudium hypocriſ
te ad iſtar pūcti. Aug⁹. Bona bū⁹ ſuī
di veram hñt asperitate ſe falsam iocundi-
tate: certū dolorē ſe incertā voluptrat̄: ſeu
rum laboře timida q̄etem: rem plēna muſe-
rie: ſpēm bonitatis inanē. Hec ille. **G**e-
cūda eſt p̄ditio anxietatis admixtio. P̄p
em̄ ibi eſt de labore tedium ſe ſolitudine q̄i
de gaudiū. **J**o nō ē gaudiū p̄p. Boeck⁹
lb. de ſol. Quā mult̄ amaritudinib⁹ hu-
mane felicitat̄ dulcedo resperſa ē. et puer.
vīz. Rifiū dolo, miſce, ſe extre, gau, lu, oc.
Tertiā p̄ditio ē iniq̄at̄: iuolunt̄ In gau-
dī ſyō enīm mīdanis multe ſūr ſatuitates
que alias non ferent̄. Et quando r̄t̄ ho-
mo ad cor nibil inuenit ibi nū ſatiſcatem.

TT4